

[Aase Olesen.]

sesfremmende foranstaltning for vores dygtige bibliotekarer. Takket være en ihærdig indsats fra folketingets bibliotek er jeg derfor i stand til at meddele hr. Knud Jespersen, at resultatet af Ove Rodes undersøgelse var en betænkning, der udkom i oktober 1916, og den frarådede indførelse af en monopoliseret statsanstalt for livsforsikring.

Annelise Gotfredsen (KF):

Forslaget er logisk nok, set fra det kommunistiske partis synspunkt, som jo ønsker en fuldstændig socialisering af samfundet. Det har også, som nævnt i bemærkningerne, været socialdemokratiets synspunkt engang, men vi forstår, at de lykkeligvis er på vej tilbage herfra.

Vort parti støtter som bekendt det privatkapitalistiske samfund, og vi anerkender den betydning, det har for erhvervslivet med den opsparing, der foregår gennem forsikringsvirksomhederne. Vi afviser derfor forslaget.

Poul Dam (SF):

Som en af de hedengangne mænd, kommunisterne har henvist til i deres forslag, vil jeg også gerne føje nogle bemærkninger til debatten.

Jeg har ikke siddet i folketinget så længe som forsikringskommissionen har været nedsat, men jeg har oplevet en lang række gange, at man, når man rejste spørgsmålet om forsikringsvæsenet, fik en henvisning til, at der jo var denne udmærkede kommission, og den blev jo nok færdig engang. Det gør alle kommissioner. Om ikke andet så forsvinder de, ved at alle medlemmerne er afgået ved døden. Det håber vi ikke sker, før kommissionen her bliver færdig, og vi glæder os meget til at se, hvad handelsministeren, enten det nu bliver ham eller en af hans efterfølgere, den anden eller tredje eller fjerde efterfølger, får ud af denne kommissions betænkning. Jeg synes egentlig, at det er ganske naturligt, at kommunisterne som en række andre partier igennem årene har været utålmodige og sagt: disse problemer kan ikke afvente en kommissionsbetænkning.

I de 13 år, der er gået, siden man nedsatte forsikringskommissionen af 1962, er der jo sket vældig meget inden for forsikringsver-

denen. Først og fremmest er der sket en vældig koncentration. Et stort antal forsikringsselskaber er fusioneret, man har fået nogle vældige koncerner, dvs. man er inden for det private erhvervslivs hellige rammer nået til noget, der ligner i hvert et duopol. Meget stærke, mægtige kapitalkoncentrationer er kommet til og har fuldstændig ændret det billede, som fandtes i forsikringsverdenen i 1962.

Jeg synes derfor, det er meget naturligt, at kommunisterne her har rejst spørgsmålet om ekspropriation. Jeg tror, det er en for nem løsning. Jeg tror ikke, det kan gøres så enkelt. Spørgsmålet er: hvad er det egentlig, man eksproprierer, når det drejer sig om aktieselskaber? Eksproprierer man aktionærernes aktier, eller eksproprierer man selve foretagenderne? Det kan være ganske svært. Men i øvrigt er det jo også spørgsmålet, om man derigennem klarer alle problemerne. Er der ikke nogle problemer med hensyn til udenlandske forsikringsselskabers ret til at etablere sig her i landet? Er der ikke en række problemer med hensyn til forholdet mellem forsikrede og selskaber, som også vil fortsætte i det øjeblik, man lader det overgå til statsdrift?

Vi har fra SF's side tidligere foreslået oprettelsen af en statsanstalt for lovpligtige forsikringer, og det mener vi stadig væk er en forstandig ordning. Vi har fremsat et forslag for lidt over fem år siden, der vedrørte forsikringsselskabernes forpligtelser og rettigheder med hensyn til at anbringe deres midler. Det forekommer mig at være et af de helt centrale punkter, at forsikringsselskaberne hører til de store, økonomiske magthavere i samfundet, og at de kontrolapparater, der eksisterer i øjeblikket, overhovedet ikke er tilstrækkelige til at få hånd i hank med, hvad forsikringsselskaberne egentlig foretager sig med de mange penge.

Så er der jo altså også spørgsmålet om de forsikrede, og dem må man måske også en gang imellem tænke lidt på. Det klareste indtryk, man har som forsikret, er jo, at man har forpligtelser, og at man, hvis man er meget heldig og meget gode venner med selskabet, også en gang imellem har rettigheder.

Hr. Jens Peter Jensen mente, at dette var helt i strid med venstres traditionelle politik. Der skal man måske minde hr. Jens